

ΕΛΛΑΣ

ΕΤΟΣ Α'. — ΑΡΙΘ. 21

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΑΘΗΝΑΙ. — ΚΥΡΙΑΚΗ 20 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1908

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΠΥΡ. Α. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΣ

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ 10 ΛΕΠΤΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ ΚΑΙ ΑΙΟΛΟΥ 31

ΟΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΧΟΡΟΙ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Η ΤΡΑΤΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΡΩΝ

Ὁ γνωστός χορός, εἰς τὸν ὁποῖον λαμβάνουν μέρος αἱ γυναῖκες μόνον καὶ αἱ κόραι τῶν χωρικῶν, εἰς μακρὰν σειρὰν, ἀποτελοῦσαι θέαμα γραφικώτατον. (Φωτογρ. «Ελλάδος»)

ΤΑ ΜΕΓΑΡΑ ΤΗΝ ΤΡΙΤΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Οἱ ξένοι, οἱ εὐρισκόμενοι εἰς τὰς Ἀθήνας, τὰς ἡμέρας τοῦ Πάσχα, θεωροῦν ὡς ἐν ἀπὸ τὰ μᾶλλον ἐνδιαφέροντα αὐτοὺς θεάματα τὴν περηνισμένην «τράταν τῶν Μεγάρων» καὶ μεταβαίνουν ἐκεῖ, τὴν τρίτην ἡμέραν τοῦ Πάσχα, χάριν αὐτῆς. Ἡ τράτα ἐκτείνεται εἰς μακρὰν ἐλικοειδῆ γραμμὴν, φέρουν δὲ ὅλαι αἱ χωρικαὶ αἱ συμμετέχουσαι εἰς αὐτήν, τὰς

πολυτελεστέρας ἐνδυμασίας των καὶ ὅλην σχεδὸν τὴν προῖκα των, τὴν ἀποτελουμένην ἀπὸ χονδρὰ «φλωριά» καὶ ἄλλα κοσμήματα, μετὰ τὰ ὁποῖα χασμοῦν τὰ στήθη καὶ τὴν κεφαλὴν. Ἐφέτος ἡ πανήγυρις τῶν Μεγάρων ἦτο ἐξαιρετικῶς ἐπιτυχὴς, παρέστησαν δὲ κατ' αὐτήν καὶ πλῆθος ξένων εὐρισκομένων ἐν Ἀθήναις.

ΕΛΛΑΣ

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΣΥΝΑΡΜΟΝΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΣ

Εσωτερικού και Κρήτης	Δραχ.	8
Εξωτερικού	Φρ. χρ.	12
Ρωσσίας	Ρούβλια	5
Αμερικής	Δολάρια	3

ΑΠΟ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

ΕΙΣ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Ο Κάϊζερ και ο κ. Καλογεράς.—Παππας και περαιογύλιον.—Οι άετοι.—Διατί παύροι και όχι κόκκινοι.—Οι Γάλλοι περιηγηταί.—Αί άρχαιότητες.

ΤΩΡΑ εις την Κέρκυραν λαμβάνουν χώραν σπουδαία πράγματα. Ο Κάϊζερ τουγκρίζει αυγά με τους κατοίκους της Γαρίτσας και μοιράζει εικοσιπεντάδρομα εις τους χωρικούς. Η είδησις αυτή μάς κάνει να πιστεύωμεν ότι ο κ. Καλογεράς δεν μετέβη χάριν αναμνηστικής εις Μεσολόγγιον, αλλά χάριν εισπραξέων εις Γαρίτσαν.

Ο ΚΑΤΣΕΡ όμως κάνει και άλλα παράδοξα: την περασμένην Κυριακήν εισήλθεν εις τον ναόν του χωρίου και εξεφώνησε θρησκευτικόν λόγον, έπειτα δε έβηλε και διάφορα τροπάρια. Αυτός εινε όρισμένος παπας με... περαιογύλιον.

ΤΩΡΑ όμως ο κρατάς Μονάχης πρόκειται να φύγη, και διά να άρρηση καλώς έντυπούς εις τας Ελληνικάς άρχάς, έσπευσε να άπονεύμη και εις τους πρώην καφετζήδες της νήσου τών Φαιάκων διαφόρους άετους: έκείνο όμως το όποιον έσκανδάλισε την κοινωνίαν ήτο ότι όλοι οι άετοι ήσαν μαύροι και όχι κόκκινοι: πολλοί εξήχησαν να εύρουν την αίτιαν αλλά δεν το κατώρθωσαν: ήμεις φρονούμεν ότι ήσαν κόκκινοι, αλλά τους έμαύρισεν εις το ξύλο ο κ. Βάρης.

ΤΟΙΟΥΤΟΤΡΩΠΩΣ εις τα ύπάρχοντα έν Έλλάδι πηγά προστίθεται πλουσία συλλογή άετών. Δεν εινε όμως γνωστόν αν οι άετοι τρώγονται, διότι αν δεν τρώγονται διατί τους έδωσαν. Εινε λυπηρόν ένας αυτοκράτωρ να κατέχεται εις προσωπικά με τους άποσπασματάχας.

ΟΙ ΓΑΛΛΟΙ περιηγηταί έφυγαν τέλος πάντων, αφού προηγουμένως εξέφρασαν τόν θανμασμόν τους εις τας άρχάς διά το κλίμα μας, διά τας άρχαιότητάς μας και διά τα γαλλικά τών δημοτικών μας συμβούλιον. Έκείνο όμως το όποιον τους εξέπληξε περισσότερο ήτο ή πρjμα τοϋ θεάτροϋ τοϋ Συντάγματος ή όποια διατηρείται ως γνωστόν θανμασία.

ΠΕΡΙ της ήλικίας αυτής της κυρίας έλέχθησαν πολλά. Καί άλλοι μὲν λέγονν ότι ένθυμείται τόν κ. Πετσάλην εις νεαρόν ήλικίαν, άλλοι ότι άπεφάσισε να γηράση έπίτηδες διά να γνήη τηλεφωνήτρια, και άλλοι ότι όταν άπεβίβασθη εις τόν Πειραιά ήτο νεοτάτη άλλ' ήλθε εις τας Αθήνας με τόν τροχόδρομον και έγίγασε κατά το ταξείδιον.

ΔΙΑ να επανέλθωμεν όμως εις τους Γάλλους περιηγητάς καλόν είναι να λεχθί ότι ή θαλαμηγός των, ή Νήσος της Γαλλίας, δεν

έφυγε διά να μη την καταπατήσουν οι οίκοπεδοφάγοι τοϋ Πειραιώς, όπως διεδόθη, αλλά διότι είχε όρισμένον δρομολόγιον.

Ο ΑΚΡΙΤΟΣ

ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Πολύ μικρά και άποφικη ή σημειωτή μας μουσική κίνησις. Υπήρχε μάλλον κίνησις να μη έχομεν άπολύτως τίποτε να γράφομεν, εάν δεν έγινετο την παρελθούσαν Δευτέρα ή εν τῷ Παρισίῳ ύποδοχή των Γάλλων περιηγητών, ή όποια περιείχε άριστόν μουσικόν μέρος.

Η άλήθεια είναι ότι αυτό άποτελείτο μόνον έξ ήματος, άλλ' ήματος τέλειον υπό πάσας τας έποψεις, διότι τρεῖς εκ τών καλλιτέρων έν Αθήναις φωνών και τών καλλιτέρων τεχνητιών συνετέλεσαν εις αυτό.

Τα όνόματα των κ.κ. Φωκά, Μομφερράτου και της Δος Κορομηλά άφ' ενός και το πρόγραμμα άφ' έτέρου άποτελούνμεν έξ έκλεκτών Ελληνικών και ξένων όρίων διακρίων ύπερτέον άκούστων τα άνωτέρω.

Η κ. Φωκά, έν πρώτοις, με φωνή έξαιρετικής γλυκύαν, κατή την έσπέραν έκείνην, και με την γνωστήν της τέχνην έβηλε δύο ήματα την Louise του Charpentier και την Manon του Massenet.

Η κ. Μομφερράτου με μεγάλην άριτείαν και χάριν έβηλε το Chénubin του Massenet και το Ελληνικόν "Αν η' άγαπούσες" τοϋ Ροδότυ. Ο "Ερωτός Αήμος" τέλος και ή "Βασκοπούλα". Αλλά τα δύο τραγούδια τοϋ Κορομηλά τα όποια έβηλεν ή Δος Κορομηλά ένθεονούσαν προσωπώς τοϋ Γάλλου παρασκευαστή. Ομολογούμεν: εινε άξιος συγκαταλογισμός ο "Παρισίος" διά την έκλογήν του αυτήν.

Η προσεχής έβδομάς προκηρύσσεται από τώρα άκριτά ζωνρά, υπό έσπραν μουσικής κινήσεως. Μέγας της αιγής δύο συναυλίαι εινε γνωστά, της κ. Κομήνη δι' αΐωνν την έσπραν και Γερμανικού Ώδικου όρκου διά τα μέσα της έβδομάδος. Αι υπάλληλοι άκριτά πανοικταί.

ΡΑΦ—ΡΑΦ

ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΑΠΟΦΡΕΓΜΑΤΑ ΤΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ ΝΙΤΣΕ

Ο Φρειδερίκος Νίτσε έγεννήθη τῷ 1844. Αφού έσπούδασε την κλασικήν φιλοσοφίαν διωρίσθη καθηγητής τῷ 1868. Ήναγκάσθη να εγκαταλείψη το σάβαν του τῷ 1879, μετά τινά δε έτη έπαυε διατάραξιν των φρενών. Έγραψε πολλά βιβλία, ών τα κυριώτατα εινε: "Η Γένεσις της Τραγωδίας, Ούτως όμειλε ο Ζαρατούστρας, Αδύη, ο Ταξείδιότης και ή Σκιά του, η Γενεαλογία της Ήθικης και Πέραν τοϋ Καλού και τοϋ Κακού."

Ο Νίτσε εινε μάλλον οικειοκίνητος παρά φιλόσοφος, άκοινοῦν όμως όρισμένον σύστημα. Τα έργα του γέμονν παραδοξολογίαν, αλλά με βελαντιν έννοιαν. Διακρίνεται εις τρεις περιόδους: άρχονται με δομειαν κριτικήν κατά της σημερινής παιδείας και φθάνουν εις την έντελή άντίαν, εις την άσπραν της παραδοξολογίας ήθικης και εις την έξύμνησιν της Δυνάμεως.

Ο Νίτσε απέθανε τῷ 1900, αφού διά τών έργων του έτηρέασε μεγάλως τας δοξάσεις και τας σκέψεις της εποχής του και σνγρά μάλλον διήγειρε ζωηρότατας και άκλεινέτους συζητήσεις.

Η διάφορα και ουχι ή δύναμις των μεγάλων αισθημάτων καθιστά τους άνθρώπους ύπερόχους.

Η ώριμότης τοϋ άνθρώπου εινε να επανεύρη την σοβαρότητα, την όποιαν είχε στα παιγνίδια όταν ήτο παιδί.

Αι τρομεράς περιπέτειαι σε κάνουν να πιστεύσης πως ή έκείνος εις τόν όποιον συνέβησαν αυτά, εινε και ο ίδιος τρομερός.

Εις την έκδοσιν, όπως και εις τόν έρωτα ή γυνή εινε πολύ βωβρωωτέρα από τόν άνδρα.

Εινε άπάνθρωπον να εύλογη τις όταν τόν καταφώνηται.

Αι οικειότητες ενός άνώτερου μας έξοργίζουν, διότι δεν δυνάμεθα ν' ανταποκριθώμεν και ήμεις δι' άλλων οικειότητων.

Ενας λαός εινε ή λεοδρόμος ή ανταποκριθώμεν διά να φθάση εις ή επί τα μεγάλα της φύσεως. Ναί: και όταν έπειτα τους άφινει έν μέση όδῳ.

Δεν μισεί κανείς τόσο όσον περιφρονεί. Δεν μισούμεν παρά μόνον τόν ίσον ή τόν άνωτέρον μας.

Αδέν με άρέσκει.—Γιατί:—Διότι δεν εύρίσκειμαι εις ή ύφος ποϋ εινε αυτός. Ατήντησε ποτέ κανένας άνδρoςος ούτως;

Ο,τι κάνει κανείς από έρωτα το κάνει πάντοτε πέραν τοϋ καλού και τοϋ κακού.
Πρέπει να εγκαταλείψωμεν την ζωήν, όπως ο Όδυσσεύς εγκατέλειπε την Ναυσικάαν—εύλογόντες αΐτην και ουχι έρωτευμένοι μισῶ της.
Εινε άνυπόφορος ο μεγαλοφυής άνδρoςος όσάκις δεν κατέχει περιπλέον δύο τουλάχιστον άρετάς: την εύνομοσύνην και την καθαριότητα.
Έθέλεις να διαδέσσης τινά ύπερ σου; Έχε έμπρός του ύφος ταραγμένον.
Συγκρίνον τις έν τῷ συνόλῳ αυτών τών άνδρα και την γυναίκα μπορεί να πῇ: Η γυνή δεν θα είχε την μεγαλοφυΐαν τοϋ στολισμού, εάν δεν έγνώριζεν εξ ένστικτου, ότι παίζει δευτερεύοντα ρόλον.

ΑΠΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΟΥ "ΠΕΡΑΝ ΤΟΥ ΚΑΛΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΑΚΟΥ" Σ. ΤΡΙΚ'

ΑΓΓΛΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΣΤΗΝ ΓΥΝΑΙΚΑ

Γυναίκα! ή πετρα μπορούς να μου ειπῇ πως όλοι όσοι σε ύδουν πρέπει να σ' αγαπήσουν; βεβαίως έπίσης ή πετρα έσπερε να με είχε διδάξει: πως και αι σταθερότερα ύποσχέσεις σου εινε μυστέν. Άλλ' όταν εύρίσκειαι ένώπιόν μου, με όλα τα θέληγμά σου, λησιμονά τα πάντα έκτός του να σε λατρεύω. Ω άνάμνησις! τόσο γλυκεία εύτυχία όταν άκούη ύπαρχεις! αλλά πόσον ειναι καθηραμένη από κάθε έραστήν όταν πατάς ή έλπεις και περάς ή άγάπην. Γυναίκα, έμμορφη και τρυφερά άπτεσάν, πόσο προθύμως σε πιστεύουν οι νέοι! Πως άλλως ή καρδιά όταν κατά πρώτον βλέπομεν το αϊθέρο γλυκύν της μάτι, ή το τόσο σπινθηροβόλον μαύρον, ή το μάτι ποϋ γλυκά ρίχνει μίαν άκτινα κάτω από τα καστανά φρύδια! Πόσο γρήγορα πιστεύουμε εις κάθε της έρωκα και την άκούμε να ψυρούχη ότι μας εύχαριστεί! Ανοήτως πιστεύομεν ότι θα διαρκέση διά πάντοτε όταν να! όλα άλλαξαν σε μιά ήμερα. Αυτή ή γνώμη θα μένει για πάντα όρθή: Γυναίκα, οι έρωτοι σου ειναι χαράγμενοι στον ήμιο.

(Από το άγγλικό ποίημα τοϋ Βόρνονς)

Σ. ΤΡΙΚ

Η ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΖΩΗ

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΧΟΛΗΝ

Ριχμένοι έπάνω στο βιβλίον όλοι στήριζον το κεφάλι εις τα δύο μας χέρια ποϋ άκουμπούν εις το θωρίον όσον δύο δύο καθήμεθα: κανείς δεν μιλάει: ειναι ώρα μελέτης: καθ' όλην την τάξη ήσυχία κρατεί τοιαύτη, ώστε ο έλάχιστος κρότος άνηχεί με πάταγον: έχουμε ήλιους τε τα 7 και—ποῦ μίς κρατούν καρφωμένους, ώστε ή παραμικρά άνσυχία να κίνην έντύπωση: κάποιος ψιθύρου άνωθις ακοούζεται εις την τάξη, και το μοιούβι τοϋ άρχηγού άκούεται τίς, τίς, επί τοϋ θωρίου τον μετά της παρατηρήσεως: ήσυχία, παρακαλά, θέλουμε να μελέησμε: θα άναφύρω. Η σκέψις ότι ή άναφορά τοϋ άρχηγού θα μίς στερίξη, έστω και μίς έξόδον, άποκαταλά την ήσυχίαν.

Και ή μελέτη εξακολουθεί.

Κάποιος άλλος ποϋ κορόοιτσκε από τη μελέτη άναστενάων: και αυτός ο γκινόνης άκούη να άκούοθῃ άπόψε το

Ειναι ή βροδνήν μουσική την όποιαν μίς διοργανώνει το έκκληρώμα αυτό ο "Σωτήρ" ποϋ στέκεται κάτασσο εις τόν άπέναντι μας λοφίσκον: έκεί εις τα κεραμυδιά τον έμπνέεται ο πάντοτε κλαίον γκινόνης, και από έκεί άφίρει τα μοιρολόγια του να μίς έπιτεινουν την μεγαλοχλίαν την όποιαν μίς γεννῶ ο έρημικός βίος μας.

Αίτηνος "γκρό, γκρό, γκρό" άκούεται: ο γκινόνης μίς στέλλει την κληρονομία του πονετικά, πονετικά. Τα μοιούβια όλων μας πέφτουν από τα χέρια εις ένστικτου: ειναι καιρός να τόν άπολαύσωμεν επί δεκά λεπτά τουλάχιστον τόν τακτικόν μας τραγουδιόν: άδιάφορον αν θα έμνησθωμεν και όλοι πλέον άφίρουν το κεφάλι τους να στήριχθῇ εις το ένα μόνον χέρι.

Η πένθημος λαϊκή του σφήρης την πνεύρη μας από λήπην! Κλαίει, κλαίει, το άμωρον ποινί! και εις τα κλάματά του ο καθείς μας χλίια εύδοκία προαγγέλλεται! Μή κλαίη άδώς την τύχη μας ήτις, τίς οίδε, σε ποιά βουνά θα μίς οδηγήσῃ μετά την έξόδον μας, όσον τοϋ γκινόνης ή λαϊά δια ειναι πλέον έπαισῶς...

Ειναι δε έσπερινή και ή οαλίγῃς μίς διακάπτεη την όμειρην, να την συνεχίσωμεν το πρωί, περῇ ής άλλως.

ΜΑΘΗΤΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

ΣΠΥΡ. Α. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΥ

ΙΟΤΑ ΗΘ

21

Το ν' άντιλέγη κανείς εις την διαταγήν τοϋ ήγέμονος ήτο τότε έγκλημα τιμωρούμενον, δια θανάτου. Περισσότερον τοϋ Χάν ήρχισαν οι άλλοι άκούσαντες την φράσιν του.

Ενόμισαν ότι ο νεανίας άπεφάσισε, την στιγμήν έκείνην, να παύση την ζωήν του.

Δεν εινε γνωστόν αν ή Ιουδήθ θα έστειλεν άμέσως εις τόν ήμιο, τόν άσεβή, όπως έφερεν αντίφρην εις τα προστάγματά της.

Βέβαιον όμως εινε ότι δια τόν Χάν ούδ' έσκέφθη ότι ήτο δυνατόν να τόν τιμωρήσῃ.

Άρκετή άλλως τιμωρία του ήτο το μαρτύριόν του, της άριςς ζηλοτύπιας του ή έκρηξις, ή ίσως ήτις τοϋ έσπάρσασεν όσας ψυχάς και αν είχαν.

Η ήμερον ήρεσθη να τόν παρατηρήσῃ, αποσπρόβητα εις την γωνίαν και δάκνοντα τους δακτύλους των χερσών του από λύπας, και άμέσως παλιν στραφείς προς τόν δούλον, προσέειπεν:

Ελάτε πλησίον μου.

Ο Εύφρατιμ ήπικώσε και ή Ιουδήθ ήρχισε να τῷ έρμυλῇ τόσο σιγά, ώστε κανείς να μη άκούσῃ τί τοϋ έλεγε.

Μετ' όλίγην ώραν ο δούλος εξήρχετο τοϋ άντακτόρου.

Η Ιουδήθ έκχευε ναύμη εις τους έκαι εύρισκομένους να άποσπύθουν, άφ' ους ειπε:

Διακλήζετε εις τόν στρατόν και εις την πόλιν πᾶσαν ότι τα πράγματα άλλαζουν. Έπείγω ότι ο άνθρωποκτόνος πόλεμος θα παύσῃ.

Η φράσις αυτή ύπέρθε νέον πλῆγμα δια την ψυχὴν τοϋ Χάν.

Γρασκόντων και έκείνων εις την διαταγήν της Ιουδήθ έκνήνην, προς την θύραν άλλ' έκείνη τόν έκάρτησε, δια τῷ νεύματι.

Εμειναν σιωπηλοί, άπέναντι άλλήλων, επί τινος στιγμής, χωρίς οὐτ' έκείνος να τοίμα να έρωτήσῃ, οὐτ' έκείνη να άχίχῃ.

Αίτινος πᾶσις: ο άγαπητός μου, ειπεν επί τέλους πρώτη ή ήμερον.

Αν εινε άδικος ο πόνος μου, το κριμα επί σε.

Με κλάσας, ως εάν διάπραξεν κακόν.

Τι καλόν ήβησας να δικτηνύσῃς προς τόν βάρβαρον;

Καλόν ύπερ της πόλεως και τοϋ έρωτός μας.

Μή έρμυλῇ πλέον περι άγάπης, άφου την συνέτριψες υπό το σιγηρόν σου.

Συνέτριψα τόν έρωτα έμῳ:

Πως δύναται να ζήσῃ ή άγάπη μετ' ουμῶς, άφου, ου, προστάζει, παρά την θέλησιν μου και στέλλεις μηνύματα εις τόν Ασσυρίον, χωρίς έμῳ να τῷ γνωρίζω; Η άγάπη μας ήπληξε μέχρι της στιγμῆς, καθ' ήν άνήλθες εις τόν θρόνον. Από της στιγμῆς έκείνης εγὼ δεν εμμαι πλέον έραστής αλλά ήπικώσῃ σου. Διάττασε με και έμῳ θά έκτελω, αλλά μή φαντάζεσαι ότι ήμεις πλέον προς τόν έραστήν σου.

Θερίμ, παράφορος, όρκίς μου. Καί αυτή ή παραφορά σου με μαγεύει: διότι άνευρίσκω πλέον εις τήν χαράν σου την άγριότητα με την όποιαν κεί σου.

Αλλ' έσπεραν έμῳ να περπατήσωμαι κεί σου, με μὸν κρατῆς τόν χυλινόν. Με όλην σου την αγάπην, δεν λησιμονείς τόν άνδρικόν έγωίμν. Θέλεις να πάντα τα προστάγματα θυσίαν εις μὸν. Θέλεις να πάντα τα προστάγματα θυσίαν εις μὸν. Θέλεις να πάντα τα προστάγματα θυσίαν εις μὸν.

Αλλ' έσπεραν έμῳ να περπατήσωμαι κεί σου, με μὸν κρατῆς τόν χυλινόν. Με όλην σου την αγάπην, δεν λησιμονείς τόν άνδρικόν έγωίμν. Θέλεις να πάντα τα προστάγματα θυσίαν εις μὸν. Θέλεις να πάντα τα προστάγματα θυσίαν εις μὸν.

Αλλ' έσπεραν έμῳ να περπατήσωμαι κεί σου, με μὸν κρατῆς τόν χυλινόν. Με όλην σου την αγάπην, δεν λησιμονείς τόν άνδρικόν έγωίμν. Θέλεις να πάντα τα προστάγματα θυσίαν εις μὸν. Θέλεις να πάντα τα προστάγματα θυσίαν εις μὸν.

Αλλ' έσπεραν έμῳ να περπατήσωμαι κεί σου, με μὸν κρατῆς τόν χυλινόν. Με όλην σου την αγάπην, δεν λησιμονείς τόν άνδρικόν έγωίμν. Θέλεις να πάντα τα προστάγματα θυσίαν εις μὸν. Θέλεις να πάντα τα προστάγματα θυσίαν εις μὸν.

Αλλ' έσπεραν έμῳ να περπατήσωμαι κεί σου, με μὸν κρατῆς τόν χυλινόν. Με όλην σου την αγάπην, δεν λησιμονείς τόν άνδρικόν έγωίμν. Θέλεις να πάντα τα προστάγματα θυσίαν εις μὸν. Θέλεις να πάντα τα προστάγματα θυσίαν εις μὸν.

Αλλ' έσπεραν έμῳ να περπατήσωμαι κεί σου, με μὸν κρατῆς τόν χυλινόν. Με όλην σου την αγάπην, δεν λησιμονείς τόν άνδρικόν έγωίμν. Θέλεις να πάντα τα προστάγματα θυσίαν εις μὸν. Θέλεις να πάντα τα προστάγματα θυσίαν εις μὸν.

Αλλ' έσπεραν έμῳ να περπατήσωμαι κεί σου, με μὸν κρατῆς τόν χυλινόν. Με όλην σου την αγάπην, δεν λησιμονείς τόν άνδρικόν έγωίμν. Θέλεις να πάντα τα προστάγματα θυσίαν εις μὸν. Θέλεις να πάντα τα προστάγματα θυσίαν εις μὸν.

Αλλ' έσπεραν έμῳ να περπατήσωμαι κεί σου, με μὸν κρατῆς τόν χυλινόν. Με όλην σου την αγάπην, δεν λησιμονείς τόν άνδρικόν έγωίμν. Θέλεις να πάντα τα προστάγματα θυσίαν εις μὸν. Θέλεις να πάντα τα προστάγματα θυσίαν εις μὸν.

Αν λάθος εινε ότι επράξα, ως ήν' εύλογημένον, άρκει να έπιτύχῃ.

Σ' έφανταζόμην πλέον ύπερήφανον.

Μή τάχα έπεσα;

Εφόσον ου, στέλλεις μηνύματα προς ένα βάρβαρον, έφόσον, ου, προτεινεις, βεβαίως έλαττώσεις την άξιοπρεπείαν σου.

Ήσυχας. Όταν άκούσῃς τί έμνησας θα μετανούσῃς δι' όσα λέγεις τώρα.

Αλλά φανέρεται λοιπόν το μυστικόν δια να μετκνοήσω από τούδε.

Αν ήτο κείρος θα τῷ έμάνθηνες.

Αντι ν' άπολογήσαι εις όσα σου κατηγορώ, με προκαλείς, διότι γνωρίζεις την άδυναμίαν μου.

Αλλ' άκούη θά πιστεύς ότι σε προβίω;

Πιστεύω ότι βλέπω ότι, στέλλεις μηνύματα προς τόν ήμιο.

Τά μηνύματα άποστέλλεις ή ήμερονίς ουχι ή έρωμένην.

Αν ήσαν ήμερονίκα δεν θα τα έστήρεις μυστικά.

Εντός όλίγου έπιστρέφει ο Εύφρατιμ και έλαι σου αἱ ύποψιαί θα διαλυθών.

Ηχος πολυφώνητος και θλιβερός άντήχησε κάτωθεν τοϋ άντακτόρου.

Η Ιουδήθ έδραμε εις την θύρην.

Ο Χάν την ήκολούθησε.

Τι σημαίνει αυτή ή συρροή;

Εις άρχων της αλλῃς εισήλθε, ζήτην την άδειαν να έμυλῃσι.

Λέγε... τοϋ ειπεν άγωνιώδης ή Ιουδήθ.

Ηλθε να σε καηνοχάσῃ, άπηνήγησεν έκείνος.

Διά τας κρανιάς τούτας;

Ειναι θρηνην γυναικῶν, αἱ όποιαί έθαψαν τους φονευθέντας συγγενείς.

Αἱ θλιβεράι κραυγαί άντήχησαν, εκ νέου, γοερώτερα.

Μὸν σκαρφάλων την ψυχὴν, εψήφισε προς τόν Χάν ή Ιουδήθ.

Μήπως, ου, ειναι ή ύπεύθυνη;

Φοβούμαι μή ο έρωας μας θεωρηθῇ άμαρτωλός, άφου τόν βάρβαρον άμειν.

Ο βάρβαρος θά έπρόκειτο, και αν δεν ήσο, ου.

Αλλά, ο λάθος νομίζει ότι θ' άπέφυγε τόν πόλεμον αν ήθελῃ έμῳ.

Θα ήτο άγνοήσῃς αν είχε την άπαιτείαν αυτήν.

Μή με κατηγορήσῃς λοιπόν, δι' ότι έσπερα.

Μόλις και ου, το μάθη, μετ' άλλων, ως με δικαιοσύνης.

Αν ο Χάν φλέγεται εκ της άνυπόμονήςας να μὴν τα παραγγείλιν ή Ιουδήθ προς τόν Όλοφρόνην, εάν εινε άδικον να τα άγνοῇ άκούη και ο άνωτέρω.

Ο Εύφρατιμ έβηλε την τειχὴν, συνουεύμενος από όλίγους στρατιώτας και φέρων το σήμα της άναγκῆς, έπρόσχωρε προς τοϋ έμυλῶντος.

Ο τρόπος συνέστασε τα μέλη του, μόλις άντικρυσε τας μορφάς των πρώτων Ασσυρίων.

Ήσαν όλοι εδύμοι, θωρακιστοί, πᾶν άρμυροί και τρομεροί.

Αἱ μαύραι κόμαι των ήπηνέμεναι καταπληκτικῶς περιεπλεκοντο επί των όπλων των, με τας άλυσσεις και τας άρρεφές των έσπρων, και αἱ μαύραι γενεαί, δεσ των και οι μαύροι έπίσης ούθλαστον, καθύστεν αυτούς σκευασμένους, ως δαιμόνας τοϋ έδου και τους παρτίοντες ως στρατιώτας μίς σκοτειν στρατιάς, ή όποια είχαν ως άρχηγόν τόν θάνατον.

Δεν ήσαν μόνον φοβεροί την όψην, ήσαν και άναρμήκτοι.

Αἱ φλογίγγες των έκτενέοντο μέχρι των όρέων και έσπασκόνταν την κοιλία των και τας κορυφάς των λόφων, ως μύδα σύννεφα άγκυλονοῦντα την καταστροφήν.

Ο Εύφρατιμ έζήτησε να τόν έδῇησούν πρό τοϋ Όλοφρόνη

— Ματρίκας τὴν γλῶσσαν σου, διότι ὁ πρᾶχλός σου, μὰ τὴν μητέρα ποῦ μ' ἐγέννησας, με σκανδαλίζει.

Θὰ λέγω μόνην τὴν ἀλήθειαν. Αὐτὸ ζητεῖς καί, σου, αὐθέντα.

— Προχώρησε.

— Ἦ δέσποίνα μου τέ δύο σκοπεῖς ὅτι ἀν-ἐπιμένεις εἰς τὸν ἀνθρωποσφόδρον πόλεμον, ἂν θὰ καρτεῖς ἄλλο τι εἰμὶ τὸν θάνατόν της. Οὐδέποτε διὰ τῆς νύκτας, θὰ τὴν ἀπολαύσεις, διότι καὶ ἡν στιγμὴν σου, θὰ στερῶμαι εἰς τὴν Βαβυλὺν, ἐκείνη θὰ ἐξέρχεται ἐκ τῆς ἑσφῆς. Δὲ πτόμα. λέγει, ἂν ἄρξῃς τόσους φόνους καὶ τόσῃ σφοδρῇ. Ἐνῶσα ξῆ, ἂν θὰ πᾶσι εἰς τὰς χειρὰς σου.

— Ὁ Ὑλοφάνης παρετίρησεν τὸν δοῦλον, ἐπὶ τινας στιγμὰς, καὶ εἶπε μετ' ὀλίγων :

— Ἀπὸ τοῦ λόγου σου ἐνόησα, ὅτι ἡ Βαβυλὺν εἶνε σχεδὸν κατεστραμμένη. Αἰχμαλώτων ἐκ τῶς ἐλπίσεως συνέλαβον ποῦ ἐξερυσσενταίρησαν εἰς τὸ ὑπολείποντας λαὸς γονυθῆς κατὰ τὴν ἀρχόντον σου, μέχρι στασιασμοῦ. Ἄκουσε λοιπὸν, δοῦλε ... Πῶρα ποῦ ἔχομαι ἀναγκήν, θὰ ἔλθωμ ἐφ' ὅσον ταπεινὸς στρατιώτῃ μου, με σκληπῶντας βροντῶντες οἱ ἔσποιοι καὶ καλέσουν τὸς πολικερκαυμένους εἰς τὰ τέλη. Ἄθὰ διακλήσουσιν τότε χίρυνας μεγαλόφωνας τὴν ἐξῆς προτάξιόν μου : "Ὅτι ἡ Βαβυλὺν θὰ σωθῇ, μόνον ἀν ἔλθῃ, μίαν νύκτα, ἡ Ἰουδῆθ εἰς τὴν σκηνὴν εἰς τὴν σκηνὴν μου ...

— Αὐθέντα ! ...

— Αὐτὸ θὰ γίνῃ. Δὲν θάλω ὡς σύζυγον τὴν Ἰουδῆθ. Φέρομαι ἐκ τοῦ πόνου θὰ τὴν ἀπολαύσω. Εἶμαι προσδοκῶντας. Ἄλλην ἱκανοποιήσαν δὲν ἐξέρχεται. Θὰ συγχώρισον ὅλα τὰ παραβήντα καὶ θὰ φύγω τὸν πόλιν ελευθέρως καὶ θὰ ἐλθὼν τὸν βοηθῶν καλίστα εἰς ὅτι θέλει, ἄρκει νὰ τὴν εἶδῃ, λέγω. ἂν ἔλθῃ, μίαν νύκτα, ἡ Ἰουδῆθ εἰς τὴν σκηνὴν μου.

(Ἀκούσθητε)

ΔΙΑ ΠΟΙΟΥΣ ΑΝΕΣΤΗ Ο ΧΡΙΣΤΟΣ;

Τὰ αἰῶνια θεμέλια ὅλων τῶν θρησκειῶν εἰναι ἡ δικαιοσύνη πρὸς τοὺς ἄλλους· καὶ ἡ καλοσύνη πρὸς τοὺς ἄλλους.

Ἡ θρησκεία ἐκτείνει ἐν τῇ ὁποίᾳ θὰ ἐνωθῶσιν ὅλα τὰ πνεύματα καὶ ὅλα αἱ καρδίαι θὰ εἶνε ἐκτείνῃ ἥτις θὰ εἴπῃ: Πίστενε εἰς ἐπὶ θελή; εἰς τὸν Θεόν, εἰς τὸν Χριστόν, εἰς τὸν Λάβλον, εἰς τὴν Τυχὴν, εἰς τὸν Μῆρδεν, ἢ μὴ πιστεύετε εἰς τίποτε ἀπὸ αὐτῶ, ἔχε ἀναιδέτητα ἰδεῶν καὶ γνώμην θέλειε πρὸς θεοῦ, περὶ καταγωγῆς τοῦ κοσμοῦ, περὶ γενέσεως καὶ προορισμοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Αἱ πεποιθήσεις σου καὶ αἱ γνώμαι σου δὲν με ἐνδυναμώσουσι διόλου. Τὸ μόνον τὸ ὁποῖον με ἐνδυναμώσῃ καὶ ἔχει σπουδαιότητα δι' ἐμὲ εἶνε αἱ πράξεις σου, ἡ διαγωγὴ σου. Εἰσαὶ δὲ ἐλευθέρου· νὰ πιστεύῃς ἢ νὰ μὴ πιστεύῃς, ἐάν φρονῇς ὅτι ἡ πίστις σου αὕτῃ ἢ ἡ ἀπίστις σου αὕτῃ σὲ ὠθεῖ πρὸς περισσότεραν δικαιοσύνην καὶ πρὸς περισ-

Συνιόντες, δι' ὅλους λοιπὸν οὓς δὲν εἴνε δου-
λοὶ καὶ τοῖς σῶματός των καὶ τὸν παῦθόν των, δι'
ὅλους οὓς ὑπακούουσιν εἰς τὸ **λογικόν** καὶ μόνον
εἰς τὸ **λογικόν**, τὸ ὁποῖον εἶνε τὸ αὐτὸ εἰς ὅλους
ὅταν δὲν ταφῶσεται πῶτ' ἀπὸ τῆς παῆς καὶ τῆς πε-
ρασσομένης, καὶ φορεῖται ἐξ ἑσῶ τὴν δικαιοσύ-
νην, τὴν καλὸσύνην καὶ τὴν ἁλῆθειαν δι' ὅλους
τοὺς ἀνθρώπους, δι' ὅλους οὓς δὲν εἴνε δέξομι-
νοι σκεπῆμα καὶ τὸν εἰσθητόν των τοῖς περιβύ-
λοντός των, δι' ὅλους οὓς δὲν εἴνε ἀναγνωρίζου-
σι καὶ καμῶμα εἰς τὰ πάθη των, δι' ὅλους οὓς δι-
κασιμαρτυροῦνται τὴν δυνάμειν των πρὸς δικαιο-
λογίαν τὸν ἀνοσημὸν καὶ ἀδίκων των παῦθόν
των, τὸν κακὸν των ἐνιστάμενον καὶ τὸν ἀγενέ-
στον των ὁ Χριστὸς ἀνέστη. Αὐτοὶ εἴνε
εἰσθητὸν τὸν ὁμοειδέα, τὴν ἀληθείαν, τὴν δικαιοσύ-
ναι ἡλῆθειαν ἐργάται τῆς ἀληθείας, οἱ ἡλῆθειαι ἐργάται τῆς
γενεῆς καὶ τῆς κυλοσύναις, οἱ ἡλῆθειαι ἐργάται τῆς
ἐννοτητος καὶ ἀδεκλήροτητος των ἀνθρώπων, τῆς
ὁποῖαν ὁ Χριστὸς ἐδίδδεν, οἰαθεῖτοτε καὶ δι'
εἴνε αἱ γυναικαὶ των αἱ πεπονημέναι των πρὸς
Θεοῦ, περὶ θρησκείας, περὶ γενέσεως τοῦ
σῶματος, περὶ καταγωγῆς καὶ προορισμοῦ τοῦ
ὁρώπου.

Ἐμαθε πολλὰ δοῦναι ἐγγνώρισε τὴν λύπην.
Roland
Καθὼ χαρὰ ἐδῶ κάτω ἀπολαμβάνεται ἀπὸ λύπην.
Sylvestre

Βραβεῖον εἰς "Ἐχθεσιν Βορῶ
ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Ὁδὸς Εὐαγγελιστρίας ἀριθμὸς 28
Ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου
Σταδίου 43

ΤΡΟΧΙΣΜΑ ΚΡΥΣΤΑΛΛΩΝ
(ΜΗΙΖΩΤΕ)

Ἐν τῷ Ἐργοστασίῳ **Νικολαΐδου**
τροχίζονται καὶ ἐπαγορεύονται κρη-
σταλλά παντὸς μεγέθους καὶ ρυθ-
μοῦ, ἥτοι δι' ἐπιπλα, δι' εἰσόδους
καὶ θύρας, καὶ ράφια διὰ βιβλίων.

Ἐργασία ἡγγυημένη. Τιμαὶ ἀσυνα-
γώνιστοι.

Πανδρόδον 1 (Πλατεία Μητροπόλεως)

17

Ἡ Κὰ Αἰκ. Βραχίλῳτῃ ἐπισκέ-
πεται κατ' οἶκον τοὺς πάσχοντας
ἢ δέχεται αὐτοὺς, ἐν τῇ οἰκίᾳ της,
καθημερινῶς :

3—6 Μ. Μ.

Ὁδὸς Ἰπποκράτους ἀριθ 6

Ἑὐδαίμην Συνουσία.—Ἐν Πειραιεῖ.
ΤΙΜΗ ΔΡΑΧ. 2

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΣ απόστρατος ὁ κ. Ἰωάν. Μελη-
νίου ἀπόλωλε τὰ φυλλάδια τῆς Συντάξεως
τῶν μνητῶν Ἀπριλίου μέχρι τέλους Δεκεμ-
βρίου ἔ. ἔ. Ὁ εὐρὺν παρακαλεῖτε νὰ τὰ παρα-
σῇ εἰς τὸ καρεντίον «Βυζάντιον», καθὼς ἀγο-
ρά αὐτῶ.

... 500,000 άρχως 1,000,000.
Γραμμάτια παλιν ταί: Είς τὰ δημόσια ταμεία καὶ λοιπὰς δημοσίας ἀρχάς, εἰς τὰς
 νοσητρίους καὶ τὰς παιδικὰς καὶ στασιαστικὰς τὴν σιδηροδρόμῳ, τὴν διαμεριστικὰς τῶν
 καὶ τὰς τέσσαρας κληρονομίαις καὶ πρὸς **Δραχμὰς τέσσαρας** ἑκατοστὰς τῶν
 Διὰ πάντων πληροφοριῶν καὶ πρὸς **Δραχμὴν μίαν** ἑκατοστὴν γραμματίων, ἰσχύον διὰ μίαν.
Εθνικὸν Στάλιν καὶ τῶν Ἀρχαιοτήτων, Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν. Ἀθήνας. τῶν
 τῶν γραμματίων ἀρχαίαι ἀπὸ τῆς 1114 Ἰανουαρίου 1908.

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΩΝ ΤΜΗΜΑΤΑΡΧΗΣ Γ. Ν. ΚΟΦΙΝΑΣ

ΕΜ. ΒΕΡΝΑΡΔΟΥ
ΑΙΟΛΟΥ 128

“Ο,τι διηποτε ζητήσετε διὰ τὰ ποδήλατα
καὶ αὐτοκίνητά σας θὰ τὸ εὔρητε μόνον εἰς
τὸ κατάστημα ποδηλάτων κ. *Βήχου*.

Προϊσόλος Βον'2 5c

Η ΕΒΔΟΜΑΣ ΤΩΝ ΑΓΩΝΩΝ

Η ΚΕΡΚΙΣ ΤΩΝ ΑΘΛΗΤΩΝ ΕΝ ΤΩ ΣΤΑΔΙΩ

Η ΚΕΡΚΙΣ ΤΩΝ... ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΩΝ;

ΟΙ ΔΡΟΜΕΙΣ ΤΩΝ 5 ΜΙΛΛΙΩΝ ΠΡΙΝ ΕΚΚΙΝΗΣΟΥΝ

ΟΙ ΜΑΘΗΤΑΙ ΤΗΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
κατά τὰς ἐξετάσεις τῆς Γυμναστικῆς
(Φωτογρ. κ. Τάκη Χ. Μεγαρίτου ἐν Πειραιῶς)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠ. ΑΓΩΝΩΝ
ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΣΤΙΒΟΥ

Ο ΑΘΛΗΤΗΣ κ. ΑΔΕΣ. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ
Νικητής ἐν Βόλῳ εἰς τὴν Ἑλλ. διακοβολίαν
(Φωτογρ. «Μέλανος» ἐν Βόλῳ)

Η ΚΥΡΙΑ ΠΕΡ. ΑΡΓΥΡΗ ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
Ἐπιτυχούσα ἐν Ἀλεξάνδρειᾳ

ΑΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑΙ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΙΣ

ΤΟ ΠΑΣΧΑ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΣΤΡΑΤΩΝΑΣ ΔΘΗΝΩΝ

Η ΦΡΟΥΡΑ ΤΩΝ ΑΝΑΚΤΟΡΩΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΕΡΙΒΟΛΟΝ ΑΥΤΩΝ

(Φωτογρ. «Ελλάδος»)

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΡΑΤΩΝΑ ΤΟΥ ΥΛΙΚΟΥ ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟΥ

(Φωτογρ. «Ελλάδος»)

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΡΑΤΩΝΑ ΤΟΥ ΒΟΥ ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

(Φωτογρ. «Ελλάδος»)

Ὁ φωτογράφος ἐνεργῶν: μας μετέβη καὶ εἰς τοὺς ἄλλους στρατώνας Πεζικοῦ, Ἰππικοῦ, καὶ Μηχανικοῦ κλπ. ἀλλ' ὁ ἐνεργώδης οὐκ ἐστὶν ἡμέρας ἐκείνης τὸν ἡμέτερόν να λάβη δημοσιονόμους φωτογραφίας.

A black and white photograph of a woman in a plaid dress sitting in a room. To her left is a large, tall wire mesh cage or enclosure. In the background, there is a framed picture on the wall. To the right of the woman is a desk or table with a typewriter and other items on it. The image has a grainy, historical quality.

A black and white photograph showing a man and a woman in a room. The man is standing, wearing a dark jacket, and holding a long, thin object, possibly a pipe or a tool, which is connected to a small device on the wall. The woman is sitting in a chair, facing away from the camera. In the background, there is a large, ornate cabinet or safe with glass doors, and a chair is visible to the right. The room appears to be a workshop or a study.

Ἰσχυρὸς Πραποποφυλὸς, ἀσχολούμενος ἰδίως εἰς τὴν
ἐκπαίδευσιν τῶν νευρικῶν νοσημάτων ἔχει καταρτίσει
ἀμπρόν ἡλεκτροθεραπευτήριον, ἐφαρμόζων ὅλας
τὰς νέας μεθόδους τοῦ ἡλεκτρισμοῦ, ἐπὶ τῶν νευ-
ρικῶν νόσων.

Ἀλλ' ὁ ἡλεκτρισμὸς, γὰρ ἡ ἀρίστη εἰς τὴν νέαν

ἐφεύρεσιν τοῦ ἐν Παρισίοις Δ' Ἀρσονδράλ, θεραπευ-
τὴν τῶν νόσων τῶν νεύρων καὶ τὰ ἀρθριτικά νο-
σήματα, ὡς εἶνε ἡ ἀρθρίτις, οἱ ρευματοϊσμοί, αἱ μυαλ-
γίαι, ἡ φαρμμάσις, ἡ ἀρτηριοσκληρώσις κλπ.

ἐφεύρασαν τὸν ὄνον Παρισίους Δ' Ἀρσούνελλ, θεραπεύει·
πλήν τὸν ὄνον τὸν νεύρα καὶ τὰ ἀρθερικά νο-
σήματα, ἐκ εἰνῆ ἡ ἀρθερίτι, ἐρμητικαὶ καὶ ἀναλ-
γία, ἡ φαρμακία, ἡ ἀρτηριοσκλήρυνσις κλπ.

Ὁ ἀσθενὴς, ὅστις δημοσιεύει ταῦτα, ἐπέφερεν
ἀπὸ ξένων φαρμακίων πόνους εἰς τὸν ὄνον, μέχρι ση-
μαίον, τὰ ἀφυπνίζετα· ἐκ τῆς ὁδού, Προσέβητον
δὲ, κατὰ σύστασιν φίλου τού, εἰς τὸν κ. Πραπόπου-
λον, ἐπεβλήθη εἰς τὴν θεραπεσίαν τὸν ἡλεκτρολού-
τρον, ἐντὸς ὡρίων διηλαθὲν νοσήματι. Μετὰ τῆς
ἡμέρας, ὁ πόνος ἐξηρηρανίσθη ἐντελὸς καὶ μετὰ 25
λουτρὰ ἡλεκτρικὰ ὁ ἀσθενὴς ἀνέκτις τελείως τὴν
βύζαν τού.

Ἐκφράζων ἤδη τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ πρὸς τὸν
θεραπεύσαντα αὐτὸν ἱατρὸν παροτρύνει καὶ ὅσους
ἄλλους ὑποφέρουν ἀπὸ ἀθροητικῶς πόνου, ἢ ἄλλα
σχετικὰ νοσήματα, νὰ δοκιμάσουν τὴν δι' ἡλεκτρι-
σμοῦ θεραπείαν τοῦ κ. Πραποπούλου, καὶ ἐλπίζει,
ὅτι θὰ τὸν εὐγνωμονοῦν κατόπιν καὶ αὐτοί.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Ἄρτα ΦΙΦΙΚΑ ΜΥΛΩΝΑ

ΛΑΜΙΑ Γ. Α. Μπλομπού

Μία μέρα μες τὴν λύπη μου μες τὴν ἀπελπισία μου
 στήριξα μὲ δάκρυα καὶ πάλι στήν καρδιά μου
 — Φράνει, καρδιά μου, ἴσως γιατί ἐλλειμένη γάραι
 γιατί νὰ τοῖς γινῇ, νὰ ποῖς, νὰ κλάψῃς, νὰ λυτῶσαι ;
 — Δώξε καὶ σὺ τὸ στήθος τῆς λύπης σου νὰ μὴ μου
 παρηγορήσουν οὐ στερῇ καὶ τίς λίγο δόξα
 — Βγάλε μου αὐτὸ τὸ κίτρινο καὶ τὴν ὥσφι μου

το δάκρυ από τα μάτια μου, την πίεσα από το στήθος.
— Κ' εκείνη μου αποκοιμήθηκε, έχω αποκοιμηθεί οι χρονοί
τόση θα μεγαλώνουν και οι δικές σου σελίδες.
— Το δένδρο περὶ το δέντρον Βορρὰς, β' ἀνεμοδα-
σπὸς θέλει φύλλα πράσινα καὶ λουλούδια νὰ βγάλῃ
— Μπορεῖ το τριαντάφυλλο ν' ἀνθίσῃ μὲ τὰ χιόνια
μπορεῖς διότι βροεῖ νὰ ξεκαλύψῃ τ' ἀπορία;

— Έτσι κ' ἐμένα ὁ ἀσπταγνος καιρός θὰ με μαροιάη
ὅσοι δὲν νοιώθω μέσα μου ἀγάπη ἐντυχισμένη. . .

Θέλετε νὰ γνωρίσετε τὰ ἐλαττώματά σας ; Ἀκού-
σατε τοὺς ἐγκυροὺς σας.

Corneille

Ὁ ἀπομεμονωμένος ἄνθρωπος εἶναι ἀτελής. Ὁ
ἄνθρωπος τελειοποιεῖται διὰ τοῦ ἀνθρώπου.

— Πές μου ἀδερφοῦλά μου τὸ τραγοῦδι ποῦ μ' ἀρέσει ;...

Ἦσαν νέος καὶ ὄρατος, γεμάτος ζωῇ καὶ καρδίᾳ· ἔτα σκλαβωμένα χῶματα εἶχε γεννηθῇ ἡ λευθερῇ ψυχῇ του καὶ τὸ σκλαβωμένο χῶμα τῆς ἀμοιρῆς πατρίδος του δέχτηκε τὰ εἰκοσι λεβέντικα του χρόνια.

Τότε τὰ πυκνά του μαλλιά σκεπάζανε μὲ χάρι
τὸ καλλιτεχνικὸ του πρόσωπο, ἔστὸ στόμα του ἀν-
θίξε πάντα ἓνα χαμόγελο ποῦ ἔδειχνε μιὰ ἀόριστη
χαρά.

Τώρα το χρώμα του χάθηκε, η φωνή του έσβε-
σε, τα μάγουλά του βαθούλωναν και στέγνωσαν,
το κορμί του έλωσε. Πονοδός ! Ήταν παράλυτο
το σώμα εκείνο που την λειψεντική περισσή τή σκόρ-
πιζε· τὰ μάτια του που έτόξευαν άλλοτε φλόγες
κι' αγάπες τώρα δέν έξέλεπαν· ήταν τυφλά ! Βρέ-
θηκε έξωρα από τὸ φῶς· ἐπὶ σκοταδι.

Μέσα ἑστὴν ἀγκαλιὰ τῶν γονιῶν του καὶ ἔτ'
χάδια τῆς ἀδερφοῦλας του παῖδερνε καὶ καρτε-
ροῦσε τὸ θάνατο, ποῦ αὐτὸς βγῆκε νικητῆς ἑστὴν ἡ
γάπη του.

Καί τό λουλούδι ἔκλινε τήν κεφαλήν ἑστὸν ἀγρία
βοριά! Σάν πέφτανε τὰ φύλλα ἔνα βραδυνοῦ λᾶσι ἑστῇ
δόλφιν μάνα του μέ παράπονο:

— Μητέρα μου θόσε μου τὴν κιθάρα μου; κα
σὺ ἀδερφοῦλά μου πές μου τὸ τραγοῦδι ποῦ μ' ἀ
είπαι.

Θέλησε νὰ τραγουδήσῃ—ἴσως τὰ νεῖατά του ποῖ
ἔχανε—μὰ τὰ χεῖλη του μόλις ἀνοίγονκλεισαν, δύο

Ἡ ἀδερφοῦλά του ὁμως ἔλσγς τὸ τραγοῦδι ποῦ
τοῦ ἄρσας, ἀλλὰ ὁ Χάρος τὸν κοίμησε.

Κοιμήσου λεβέντη μου Πίπη. Κοιμήσου λουλούδι
 αγνό τὸν αἰῶνα ὕπνο τῆς ἀτέλειαντῆς ἀνοιξίς. Τὰ
 κλάματα τῶν γονιῶν σου καὶ τὸ μοιρολόγι τῆς ἀ-
 δελφούλας σου ἀ- γίνουν προκεφάλο τοῦ κρεββα-
 τοῦ σου καὶ τὰ δάκρυα τοῦ φίλου σου τραγοῦδιον
 καὶ δροσιστὴ τῶ λουλουδιάνου σου ὕπνου.

ΑΦΙΛΟΣ ΠΑΡΟΔΙΤΗΣ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ

Ἐορηνθήεις τὰ ποῦ διαβάῃ τὰ ἔσχα του κατω ἀπ
τὰ πυκνόφυλλα δένδρα. Ἐσχα γραμμένα μὲ μετριο
πάθειαν, ποῦ μὴ ὥσθια γαλήνη ἀπλώνεται εἰς τὴ
ψυχὴν των. Ἐταῖ ἦδε τα ἔσχα τῆς εὐγενετικῆς το
φυλῆς. Πηλοῖα ὅσο μποροῦσε τὴν ἀλήθειαν κα
ἐφάρνε, ἐφάρνε ἀπ' τὴν φωτιά.

ἔτοι ζούσιν η ευγενικὴς ψυχῆς μέσα εἰς τοὺς αἰ-
 λους τῆς πολεως τοῦ καλοῦ κόσμου, ποὺ προσκυνοῦ
 καὶ θύσονται διὰ τὸς τῶν ἀρχαῶν, μεγαλοπρεπὲς να-
 τῆς τέχνης τῶν.
 (Σπουδῇ) ΕΓΓΡΑΦΙΔΗΣ

ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἡ θεοποιὺς Μαρία Θ. Χρῆση, ἡ βραβευθεῖσα εἰς τὸν τελευταῖον ποιητικὸν διαγωνισμὸν τῆς « Ἑλλάδος » ἀπέβαλεν τὴν ἐκδοτὴν συγγραμμάτων της εἰς τὸ μὲν καλλιτεχνικόν. Αἱ ἀγγελαὶ ἐπιστρέφουσιν εἰς τὴν ὁδὸν Ἀγγλιστῶν 38, Γνωστὴ καὶ ἐκ προηγουμένων ἔργων της ἡ δὲ Χρῆση, θὰ ἔχῃ ἀναμετρήσει καὶ ἐπιτύχει μὲ τὴν Διηγητῶν.

Μεθαύριον ἑορτήν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἑορτάζει
ὁ φωτογραφ. συνεργάτης τῆς «Ἑλλάδος» κ. Γεώργιος
Ἀλεξίου ποιητὴς τῆς Νουκῆς.

Ἀπὸ λωποδυνίας εἰς λωποδυνίας ὑπάρχει μεγάλη διαφορά. Οἱ μικροὶ κερδοῦνται οἱ μεγάλοι τιτλοφοροῦνται.

✠
* Ἄγει τὸ θεῖον τοὺς κακοὺς πρὸς τὴν δίκην.

Νεότης καὶ ἀνοιξὶς παρὰ τοῦ σκορπίζου ῥόδα.
Delapadre

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ 24ΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Την όρθην λύσιν δεικνύει ό πίναξ ούτος :

11	4	17	10	23	65
24	12	5	18	6	65
7	25	13	1	19	65
20	8	21	14	2	65
3	16	9	22	15	65
65	65	65	65	65	

Ένεκα άσφαλείας τινός, εις την προκήρυξιν, μερικοί έστειλαν λύσεις, κατ' άλλον τρόπον, αί όποια συντομολογήθησαν, μεταξυ τών κατωτέρω.

Όρθώς τοιαύτα λύσεις έστειλαν οι εξής :

Αθηνών. — Μαρτίνος Ι. Σγάλας, Στυλιανός Μαρτούλας, Κωνσταντίνος Π. Κασιδάκης, Κωνσταντίνος Α. Διάλετης, Ελένη Α. Φιλήντρα, Γ. Α. Φιλήντρας, Άλδέρτ. Δρακόπουλος, Έμμη Κομνηνός, Γεώργ. Γ. Φωκάς, Νικ. Α. Σκαλλάρου, Βασιλική Παπακωνσταντίνου, Ίω. Ουζούνης, Σεβ. Α. Παπαδόπουλος, Τάκης Ζέρβας, «Πολικός Αστήρ», Νικ. Ήλιόπουλος, Π. Βλάδης, Άρτέμ. Γεωργιάδης, Χ. Παπαθανασάπουλος, Θεόδ. Ροζάντης, Ν. Π. Δούκας, Ίω. Α. Παπαδόπουλος, Γιάγκ. Α. Γαρυφαλλός, Κ. Γ. Βασιλόπουλος, Εύθαλία Π. Καμπύτη, Δημ. Αδριανός, Νικ. Ι. Θεοδωρόπουλος, Άναστασία Η. Θεοφιλάνη, Έμμη. Κ. Κρίτσας, Νικ. Αισιμύχας, Σ. Κόντορρης, Νικ. Ι. Χαριστάκης, Ίω. Α. Βουζούκος, Άντ. Π. Οικονόμου, Περ. Πιτράκος, Σπυρ. Πετράκος, Θ. Α. Δημητριάδης, Σπ. Πανάς, Γ. Κουτομυτιόπουλος, Κ. Α. Κουτομυτιόπουλος, Κίτινα Β. Γεωργοπούλου, Ίω. Κ. Παππάς, Χαρ. Χ. Αποστολίδης, Χαρ. Μαρκεζίνης, Άννα Α. Κολοβίνου, Ροδόσσα Α. Κολοβίνου, Ίω. Κ. Κιάπης, Νικ. Θ. Ζουλούνης, Γ. Γ. Τόλιας, Άνδρ. Κόντης, Κ. Α. Παπανικολάου, Γ. Ι. Κανατσός, Ά. Γ. Θεολόγης, Ήλ. Γ. Σαγρέδος, Εύδ. Α. Κουσιζή, Αγγελοπούλου, Πέτρ. Α. Βουζούκης, Στυλ. Α. Σταματάκης, Δ. Γ. Γεωργιάδης, Ν. Α. Παρθένου, Θ. Φιλίππης, Έμμη. Κ. Άγουρος, Κίμ. Πέτρος, Γ. Ν. Κατσός, Κυριακούλα Χατζημυχαήλ Ν. Κόλιας (Παύλα), Ναπ. Δελογγιής, Ν. Χ. Μαραβής, Γεώρ. Μαρτίν, Κ. Πάνος, Άθαν. Απαλώρας, Φίλιπ. Η. Φιλίππης, Μιχ. Αλιανός, Χαρ. Γεωργιαντάκης, Ίω. Θ. Παπαλεξανδράτος, Γ. Σ. Δουκιάκης, Άλ. Κ. Φραγκίδης, Σπυρ. Α. Τούμπας, Ίω. Α. Νικολάου, Γ. Σ. Μητρόπουλος, Σπυρ. Κ. Τραυλός, Ίω. Σ. Αποστολίδης, Σπυρ. Β. Δημόπουλος, Μιχ. Κ. Σενάκης, Άντ. Τούκος, Άναστασία Ζαχαρά, Έλενα Άγγελόπουλου, Κωνστ. Α. Ζαχαράς, Νικ. Μάρκου, Κωνστ. Α. Κολυβάς, Γ. Έμμανουήλ, Ρενέ Βραταράλλης, Μιχ. Παύλος, Εύδομος Ι. Σιδεράτος, Άντ. Α. Πυρίδης, Νικ. Βρεττός, Ίω. Γ. Πατρόπουλος, Μαρίκα Δημητριάδου, Δημ. Μ. Ευδίας, Χαρ. Παλαμάρας, Δημ. Π. Πιπέρης, Σπυρ. Γ. Βιδάλης, Δόλα Μπάτση, Μιχ. Κ. Σενάκης, Τάκ. Α. Πατρίκιος, «Πρακ. Τζόττης», Νικ. Η. Φοράκης, Χρυσή Σπανού, Βασ. Δουδούκας, Δημ. Γ. Λαλαούνης, Ναπ. Α. Λαπαθιώτης, Κ. Ε. Καθήκουρης, Ειρήνη Π. Παράσχου, Έλένη Π. Στασινοπούλου, Ν. Η. Στασινοπούλου, Χαρίλ. Έμμανουήλ, Θεμ. Κανελόπουλος, Γεώργ. Θ. Σαμαράτζης, Νικ. Μ. Γαβαλάς, Νικ. Α. Τουλαντζής, Αλέξ. Ν. Λαδάκης, Χαρίκλεια Γ. Μουντριχά, Δημ. Καψάκης, Κων. Α. Καββάκος, Γ. Ε. Petrich, Μιρ. Α. Καππάς, Μαρία Έμμη. Ζαλοκώστα, Κωνστ. Κοκκινόπουλος, Γ. Νικολάκος, Άλέξ. Βολβής, Εύαγ. Κ. Αϊδής, **Πειραιώς.** Ίω. Σ. Τζιράς, Ίω. Πετροπούλου, Κ. Α. Αϊνός, Μιχ. Ν. Γράκας, Παν. Καλλίτης, Π. Ν. Πουλόπουλος, Νικ. Μ. Βασιλάκης, Δημ. Γ. Φωτόπουλος, Κων. Α. Ρογκάτης, Νικ. Α. Καστριώτης, Μηνάς Βασ. Ματίτσος, Ίω. Γ. Ματάκιος, Άννα Μ. Βασιλάκη, Δημ. Ή. Πατσούκας, Γ. Γ. Καπερώνης, «Νίτσα», Στ. Μένταλος, Βασ. Φ. Καμπάνης, Θ. Κρητιόπουλος, Εύδ. Χ. Παπαζογλου, Σπυρ. Γ. Καπερώνης, Γεώρ. Καρλής-Ατταρής, Γ. Γ. Πέπας, Άνδρ. Β. Ρίτσος, Μαρίκα Ι. Κουκιά, Έμμη. Σ. Φαρουδάκης, Άναστ. Α. Σαπουνάκης, Γεώρ. Β.

Ζιάβρας, Έμμη. Μ. Περαντζάκης, Εξ. Σ. Στέλλας, Διον. Χ. Πατράτος, Άγγ. Γ. Κομάκης, Γεώρ. Κ. Τριφύλλης, Περ. Κ. Βογιάτζης, «Μυροδόλος Χαραυγής», Ρίτα Α. Όρεινο, Ματίνα Α. Τριφύλλη, Θεόδ. Μ. Εδοταβίου, Γεώρ. Α. Άνδρέου, Άδ. Δασκαλάκης, Γ. Α. Πάτσας, Πίτσα Ν. Δρίβα, Μαρίκα Π. Σαραβέλλα, Παν. Σ. Σελιώτης, Παναγιώτιστα Α. Παναγιωτοπούλου, Εύαγ. Α. Αϊτός, Θεοδ. Α. Παναγιωτοπούλου, Κλεοπάτρα Εύπραξίου, Παν. Ι. Άρσένης, Γεώργ. Κ. Σκαπετάκης, Γεώρ. Φατούρος, Άθαν. Π. Γεωργιάδης, Καίτ. Γεωργία Α. Βούρβουλη, Σάσα Ι. Καρατζά, Κωνστ. Α. Δεκάς, Νικ. Η. Άναγνωστοπούλου, Ίω. Γ. Μαντζουράνης, Άνδρ. Μπισσαζής, Χρήστ. Π. Μανός.

ΕΠΑΡΧΙΩΝ

Αργαίας. — Γεωργία Ζαμανούδη.
Αργιού. — Κωνσταντίνος Πλητταροπούλου, Παύλος Η. Τσιτσός.
Αργαίας. — Β. Ζ. Ζαχαρίας, Στέργ. Κίτσας.
Αιγείρας. — Χαρ. Μαραγκάκης.
Αιγίου. — Σπυρ. Ε. Σταθόπουλος, Βασιλική Ασημακόπουλου.
Αιτωναίου. — Παν. Ν. Κούκης.
Αιτωλικού. — Εδοταβία Σ. Σακιά.
Αλμυρού. — Εύγενία Α. Σπυριδάκη, Ίω. Χ. Πασιόκας.
Αμφισσης. — Κων. Παπαδόπουλος, Εδοτ. Λαχανάς, Β. Η. Λαχανάς, Π. Ν. Παναγιωτοπούλου.
Ανδανείας. — Γρηγ. Α. Πατρόπουλος, Θεοφ. Μπούρας.
Αργούς. — Χαραλ. Μπακατούλας, Ίω. Η. Καλής, Σ. Α. Παναγιωτοπούλου.
Αιφερίου. — Γεώργ. Ν. Μπαλάρας.
Αρτίου. — Εύαγ. Βαζιλάκης, Μαν. Χ. Τητσοπουρας, Δημ. Γ. Κωνσταντοπούλου, Νικ. Ι. Σμαρτζής, Νικ. Π. Φιλόπουλος, Μαίρη Κ. Ρομπότου.
Αταλάντης. — Σαβ. Α. Χρήστου.
Ασπροπύργου (Φυλής). Ε. Α. Εδοθίου.
Βλαχοκερασιών. — Εδ. γνωστός, Ίω. Α. Βασιλείου.
Βερβαιών. — Γεώργ. Α. Γκάβρος.
Βόλου. — Κων. Α. Καλλιγιάς, Τερψιθέα Άλεξανδρίδου, Μαργαρίτη Π. Μερμού, Άπ. Οικονόμου, Γεώρ. Α. Γκουφάλης, Χρήστ. Γ. Γεωργουσόπουλος, Γεώρ. Χ. Παπαγεωργίου, Άλκιβ. Νικηφόρος, Γεώρ. Κ. Ζαχαριάς, Έλένη Σ. Κυριακοπούλου, Θεοδ. Τσαμπάκης, Παν. Ν. Χατζηκώστας, Ίπποκρ. Ν. Βόνας, «Χρυσή», Γεώρ. Ν. Γαντζόπουλος, Περ. Γ. Κοτρώτσης, Μαρία Γ. Κοτρώτση, Δημ. Καρετζόπουλος, Α. Κόττας, Έλευθερία Π. Ριζοπούλου, Γεώρ. Κ. Μανωλίδης, Άργύρ. Δ. Σαρμακαλάς, Ν. Α. Μουτρούφης.
Βισαγιά (Κρήτης). — Έμμη. Α. Ζαχαριουδάκης, Ίω. Η. Όρσανός.
Γαργαλιάνων. — Κώστ. Π. Φωτόπουλος, Μαργαρίτα Χ. Κούσουλα, Τάκ. Α. Παντελής.
Γαστούνης. — Χρήστ. Καρδιακαντλή, Κων. Α. Σαμαράς.
Γυθείου. — Ίω. Α. Γεωργόπουλος, Γεώρ. Α. Σταυριανίδης, Κ. Κουμανάκος.
Λαβενίου (Κορινθίας). — Γ. Σταύρου.
Λιμενίου. — Γεώρ. Τ. Κατάνης.
Λαοφάν. Νικ. Αβροντάκης.
Ελευσίνιος. — Έλένη Βλάχου.
Ζακύνθου. — Άντ. Η. Μουδάκης.
Ζαγοράς. — Κωνστ. Ν. Βασιλάκης, Γεώργ. Ι. Νικολαΐδης.
Ηρακλείου (Κρήτης). — Ίω. Ι. Σερικιάδης, Δ. Γ. Κаланτζόπουλος, Δομ. Β. Δαρμανί, Στυλ. Άλ. Λεζός.
Θήρας. — Γεώρ. Ν. Πετινής.
Γιάνης. — Πίπ. Θωμάς, Χρήστ. Α. Καραβίας, Αζμπρ. Α. Μάντζαρης, Νικ. Σοφινός, Εύδομία Σ. Πορτόλου, Μαριον, Εαζόβ.
Καλαβρύτων. — «Όδοσεύς».
Κορώνης. — Βασ. Θ. Μπουζαλάς.
Καλαμών. — Νικ. Η. Κουτομυτιόπουλος, Παν. Μ. Βουδαλίδης, Σ. Γ. Παπακωνσταντοπούλου, Παν. Μ. Μουνδρέας, Άλέξ. Α. Βατάλης, Ίω. Α. Καπετανάκης, Γεώρ. Κ. Παγούλης, Α. Δημητρουλάκος.
Καρδίτσας. — Νικ. Τσαγκαράκης, Α. Παναγιώτης, Δημ. Μ. Καίτης, Έλένη Θ. Χατζηγεωργίου, Άσπαστα Βερύτου, Γεώργ. Ν. Μορατίνης, «Ε. Μαθηματικός ξενοδόχος», Άχλ. Ι. Ζώτης, «Χαριτίσσια», Γ. Α. Θεοδωρόπουλος, Νικ. Α. Κανάς, Νικ. Πουργιάτης.
Κερασιών (Πηλίου). — Ίω. Κ. Πανταζής, Ίω. Ν. Άναγνωστόπουλου.
Κερκύρας. — Εύτυχια, Άναστασία, Άγλατα, Πολυμένη, Έλένη, Γεωργία, Σοφία, Άφροδίτη, Γεώργ. Σ. Γροπής, Παπακώστας, Σ. Α. Καββαλάς, Δημ. Π. Καββαλάς, Θρασύβ. Καλούδης, Θεοδ. Στεφανίδης, Νίνα Σ. Αδελφός, Εύδοκία Σ. Βογιάκη, Εύδ. Μ. Μπούρας, Κωνστ. Ι. Σαρακινός, Γεώργιος Δ. Κουβαράς, Σπυρ. Γ. Βιστωνίτης, Νιδή, Νικόλη.
Κεφαλληνίας. — Σπυρ. Α. Παζώνης, Άντ. Κ. Δρακισίνης, Σ. Μάντζαρης, Παύλος Ι. Μαρκόπου, Ρήγ. Σολδάτος, Αβραμίου Ν. Μούρτου.
Κορίνθου. — Γεώργ. Ν. Άνδρεόπουλος.
Κρανιδίου. — Μαρία Β. Φωστίνη, Γιάννα Άντωνίολα, Κίτινα Π. Κοντοβράκη, Έλένη Ι. Φωστίνη.
Κόμης. — Γεώρ. Α. Στυλιανίδης.

Κυπαρισσίας. — Ίω. Α. Ζήρας, Γεώρ. Η. Ψηλόγαλάνης, Έμμη. Λαμιάς.
Λαμίας. — Γεώρ. Κ. Ζήρας, Κων. Χ. Καραπατάκης, «Μαρκήσιος Ε. Μοντέρ», Άναργ. Χ. Καραπατάκης, Θεμ. Α. Αϊδίκας, Γεώρ. Μακρινάκης, Τάκ. Θ. Παπαϊωάννου, Γεώρ. Κ. Κανδύλινης, Θεοδωρος Δ. Καραγιαννόπουλος.

Λαρίσης. — Κάτινα Τεκαλιώτου, Ροδόπη Μπακανιώτη, Εδοταβ. Ρόκος, Ίπποκρ. Φ. Κουτοίνης, Άχλ. Β. Όρολόγιστος, Κων. Σ. Κυριακόπουλος, Κούλα Παπακωστόλου, Άρτέμ. Παπαθανασίου, «Θήσορφθς παιδίμ Ι», Χρήστ. Κ. Παπαδημητρίου, Νικ. Παπαδάτου, Ίω. Ζ. Καίτης, «Τριχοφάρος», Τάκ. Κ. Παπαδήμου, Χαρ. Παπαδημητρίου, Άστέρ. Άστέριου, Άναστ. Κωστόπουλος, Χρυσότ. Βασιλόπουλος, Ίω. Πατρόνης.

Λαυρείου. — Έμμη. Ν. Βενιέρης, Ίω. Α. Κατρής.
Λεβαδείας. — Τζών. Γ. Μυλλέρ, «Τροφόνιος», Γεωργία Γ. Ζάνου, Μήτο. Μανιάτης, Πόπη Ι. Κονιάλη, Βούλα Ι. Κονιάλη, «Σταροπάραρο».
Λευκάδος. — Ίω. Σ. Φιλίππας, Άρετή Πατρικίου, Διον. Ε. Μπέλλας, Άλέξ. Χ. Πολίτης, Άνθ. Παπαδάτος Κωτομάνας, Παν. Μ. Γράψας.
Μεγαλοπόλεως. — Παν. Σ. Σκουρλάς.
Μεγάρων. — Κ. Ι. Θραυμάκης.
Μεσολογγίου. — Χρυσανθή Ν. Βλυσμά, Αημοσθ. Α. Παπουτοπούλου.

Μεσσηνίας. — Ίω. Θ. Κωνσταντοπούλου, Άγγ. Άλεξίος, Δημ. Μ. Πετρούλακης, Νικ. Γιατρούλας, Εδοτ. Μπούρας.
Μολάων. — Ίω. Χ. Τσάφος, Ίω. Ν. Φουριέζας, Δημ. Ν. Φουριέζας.
Νάξου. — Νικ. Κ. Δέτσης.
Ναυπλίου. — Α. Διαμαντοπούλου, Άνδρ. Ν. Βρουσανάκης.

Σηροχωρίου. — Άντ. Ι. Γιάκος, Ίω. Α. Ποδαράς.
Συλοκάστρου. — Άριστ. Κοντοβουνίου.

Πόρου. — Στυλ. Ν. Καμπάνης.
Πατρών. — Παν. Χ. Πετρόπουλος, Σταύρ. Σ. Δουκιάκης, Παυλά. Ι. Κανόνης, Γεώρ. Α. Διαμαντοπούλου, Άντ. Θ. Γουρτάκης, Περ. Α. Διαμαντοπούλου, Ίω. Η. Παπακωστόπουλος, Παν. Καλλίτης, Παν. Γ. Γαμπάκης, Ήλ. Γ. Τζιμπίδης, Ίω. Α. Κανελόπουλος, «Α. δύο όρκα», Έλενα Α. Χαλαράκη, Ίω. Α. Πικραμάνος, Παν. Α. Παπαθανασίου, Ίω. Α. Δημητρίου, Δημ. Σεντοσύρης, Βασ. Γιαννακόπουλος, Σπυρ. Γ. Σκαλλάρου, «Σταυρώτης», «Σελητιμύς», Άλφιας, Κ. Τζαλαβράς, Άγγελικη Μ. Ρηγοπούλου, Σπυρ. Α. Μερμυγκας, Πόπη Καλλιδοκιά, Β. Κ. Κόττας, Αίκ. Παπασηλοπούλου, Θ. Παπαζογλου.

Πόρου. — Γεώρ. Τ. Σουλωτής.
Πύλου. — Σπυρ. Θ. Δούκας.
Πτελεώνος. — Άχλ. Α. Μιχόπουλος, Κωνστ. Γ. Μιχόπουλος, Γεώργ. Β. Παπακωνσταντίνου.

Πύργου. — Άθαν. Κ. Τζανής, Κούλα Β. Παπαχρηστοπούλου, Άντ. Γ. Θεοδωρόπουλος, Άνδρ. Α. Γιάτσης, Άγγ. Γ. Κανελόπουλος, Δημ. Σ. Μακρή, Νασικά Ν. Μουσοπούρη, Α. Φιλίππα, Νικ. Λοζ, Άριστομ. Γ. Δημητρίου.

Ρεθύμνου. — Αϊγυός, Μιχ. Σ. Κουταλάς, Άντ. Κ. Γερακίνης.
Σαλαμίνος. — Άναστ. Β. Άράνης, Άνδρ. Δουμήνης.

Σελίνισης. — Θεοδ. Π. Θεοδωρακάς.
Σπάτης. — Διον. Τσάφος, Γεώργ. Ν. Σαββάκος, Π. Ε. Μαλκονιώτης, Γεώργ. Καλπερής, Κονδύλ. Π. Βαρετσίωτης, Άθηνά Μαστρογιαννοπούλου.

Στεφανίου. — Παν. Ν. Παύρας, Άννα Μπουρνιά.
Στυλίδος. — Ίω. Γ. Κουρής.
Σύρου. — Κωνστ. Β. Βοκοτόπουλος, Δημ. Κρίνος, Γεώργ. Π. Γεωργιάδης, Κωνστ. Α. Τριανταφυλόπουλος, Μελπομένη Γ. Π. ..., Γρηγ. Γ. Παπαδημητρίου, Δημ. Κρίνος, Άνδρ. Μαλκοπάνης, Δημ. Μαΐτης, Δημ. Α. Σαμαράς, Μ. Ν. Χρηστούλης, Νέστ. Π. Ρήγος, Ίω. Μακρής, Δημ. Κ. Χρυσός, Δ. Ι. Σπανώτης, Άννα Ι. Βενιέρη, Έλένη Α. Καψάνη, Μαρία Ι. Βενιέρη, Ίω. Γ. Χέληνη, Εύαθλια Σ. Αραγάτου, Άγγελικη Γ. Λυμπερίου, Μαρία Καλομοίρη, Μαρία Α. Δακτυλίδου, Μαρία Κ. Ζαμπετάκη, Ίωάννα Φουτσάνου, Νίνα Σ. Άγιοελάσιου, Ειρήνη Ι. Κωστάλα, Χρ. Δ. Χάκας, Νικ. Μονόπουλος, Άντ. Χ. Τζιμπίτης, Μ. Ρ. ..., μ. Άποσ. Κ. Πάτσας.

Τήνου. — Άντ. Π. Γιαννίσης.
Τριφυλίου. — Δομ. Σ. Μπαλερινάτος, Δημ. Γ. Κρεβούρης, Βόρ. Γ. Τερόπουλος, Άλέξ. Γ. Τερόπουλος, Γ. Α. Ζαχαράτοπουλος, Άθ. Ε. Γεωργιάδης, Κωνστ. Φασούλας, Στυλ. Ν. Ραζινός.

Τριτάλεως. — Τ. Ι. Α. Ίω. Γ. Βασιλείου.
Τυρναβού. — Άθαν. Π. Βασιλόπουλος.
Υδρας. Κυριακ. Α. Παπαγεωργίου, Δημ. Γ. Ζαχαράτοπουλος, Κων. Θ. Καλλιγιάς.

Φαράσσου. — «Νεφελέσσον Σελήνη».
Χίου. — Πατροκλ. Σ. Βίγκας.
Χαλκίδος. — Ίω. Ε. Παπιάς, Άντ. Η. Βλαχαντώνης, Κ. Γ. Μπακόλας, Μαρία Ταμπούρη, Άναργ. Η. Ήλιάδης, Νικ. Γ. Βλαστοπούλου, Βιργινία Μ. Μούλου, Γεώρ. Ν. Οικονόμου, Μιρ. Ι. Τακτίλας, Άγλα. Α. Κυμουρτζής, Γεώργ. Ν. Ζουμής, Εύδ. Σ. Κασιόκας, Νικ. Ι. Κριελάς.

Χανίων. — Μουσα Έφέντης Κασουράκης, Γεώρ. Β. Ζαχαρίας, Έλευθερία Φαραντού.
Άνεν τόπου. — «Ό νέος Διογένης».

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Άλεξανδρείας. — Γεώργιος Βαλσαμίδης, Ν. Α. Ίακώβου, Εδοτ. Πανόπουλος, Ν. Μεταξάς, Γ. Κ. Κοτοπούλης, Σ. Κ. Πατρίδης, Άλτρης τοΰ φράτου φίλου, Βασ. Π. Κουτηριάδης, Έπαμ. Κρυσταλίδης, Γεώργιος Δ. Τσεκούρας, Κωνστ. Β. Μαδρος, Άντ. Μπουσάλης, Χολέρα Άλεξανδρείας, Παν. Ν. Πανάς, Ίω. Χριστοφίδης «Ε. σταυροφόρος Δέων», Γεώργ. Δαπέργολας, Δημ. Ν. Σοριβλής, Δομ. Α. Άδραμίδης.

Καίρου. — Α. Μιλάνος, Νικ. Α. Κουτοπούλου, Διον. Σ. Παπαδάμ, Εύαγ. Λουκάτος, Α. Γ. Ζαφειρόπουλος, Κωνστ. Μ. Μουρατιάδης, Σταφ. Γ. Σοταρίδης, Εύαγγελία Γ. Σιδηράτου, Ειρήνη Ι. Γάσπαρη, Βασ. Σ. Γάσπαρης, Μιχ. Άλεξανδρου, Μ. Ρ. Γιάκου, Άπ. Κ. Κολάρος, Κωνστ. Κ. Αρσούγλου, Ι. Εύγενιάδης, Δομ. Χριστοφίδης, Εύαγγελία Γ. Σιδηράτου, Παν. Α. Κουσανάς.

Ραυλίου. — Δ. Σ. Σοτηρόπουλος.
Σμύρνης. — Άριστ. Τριανταφύλλου.

ΟΙ ΥΠΟΛΕΙΦΘΕΝΤΕΣ ΕΚ ΤΟΥ 23ΟΥ

Έπειδή το παρελθόν φύλλον, λόγω τοΰ Πάσχα, εξετυπώθη μίαν ήμεραν, ένωρίτερον τοΰ συνήθους, παρελειφθήσαν τα κάτωθι όνόματα τα όποια, συμφώνως πρός τήν διόρισιν μας δημοσιεύονται σήμερον. Τα αντίστοιχα δελτία ετέθησαν εις τήν κληρώσιδα και συμπετέσχον εις τήν κληρώσιν τοΰ 24ου διαγωνισμού.

Αθηνών. Κούλα Μακλή, Δέσποινα Γεωργιάδης, Στυλ. Μαρτούλας (Παύλα), Χαρίκλεια Γ. Μουντριχά, Δημ. Σουλιάς, Περικ. Φωκάς, Διον. Πετρόπουλος, Μιρ. Α. Καπτάς, Βασ. Γάσπαρης, Δ. Άδραμίδης, Δημ. Σ. Σοτηρόπουλος.

Πειραιώς. Γεώρ. Κ. Τριφύλλης, Σπυρ. Γ. Καπερώνης, Εύαγ. Χ. Παπαζογλου, Νικ. Η. Άναγνωστοπούλου, Εύαγ. Γ. Σερουμπούλης, Γεώργ. Β. Ζιάβρας, Γεώρ. Καρλής-Ατταρής, Άθαν. Η. Μερμυγκας, Άνδρ. Μπισσαζής, Κων. Μπισσαζής, Εύδ. Α. Αϊτός, Κ. Α. Αϊδής, Γεώρ. Α. Άνδρ. Β.

ΕΠΑΡΧΙΩΝ

Αργαίας. — Γεωργία Ζαμανούδη.
Βόλου. — «Άγκυρά», Φ. Α. Σανάρης, Σταματίνα Ν. Παπακωνσταντίνου.

Κερασιών. — Όθρανία Διόλου, Ίω. Ν. Άναγνώστου.
Αρχανών (Κρήτης). — Έμμη. Μ. Καλοχριστιανή.

Κόμης. — Δημ. Ν. Αύλωναρίτης.
Αθηνών (Κρήτης). — Νικ. Άβροντάκης.
Ηρακλείου (Κρήτης). — Σωτ. Η. Παπακωστόπουλος, Κων. Ν. Άβροντάκης, Στυλ. Άλ. Λεζός, Δημ. Β. Δαρμανί, Δημ. Β. Κανελόπουλος, Βασ. Κεϊρώνας.

Κορώνης. — Βασ. Θ. Μπουζαλάς.
Καλαμών. — Ίω. Α. Καπετανάκης, Νικ. Ταττόπουλος.

Κιάτου. — Άγγρ. Κορδής.
Κερκαυηνίας. — Παν. Μ. Σβορώνος.
Καβαρσάρ. — Δημ. Κατσάρης.
Πορ. Σαΐδ. Άρ. Πίνδος.

Πατρών. — Στυλιανός Ν. Σμαρτζής, Μαρία Κ. Δουκιά, Ίω. Πατρόνης.
Σύρου. — Άντ. Χ. Τζιμπίτης, Ειρήνη Ι. Κωστάλα, Κων. Η. Βοκοτόπουλος.

Χαλκίδος. — Πίπ. Χ. Φοντάνας, Μαρία Ταμπούρη, Γεώρ. Ν. Οικονόμου.
Άλεξανδρείας. — Πατροκλ. Σ. Βίγκας, Παν. Ν. Πανάς, Θεοδ. Τσαλίκη.

Καίρου. — Δημήτρ. Κ. Αρσούγλου, Ειρήνη Ι. Γάσπαρη.
Ίω. — Μιχ. Β. Κουτούρης.

Σοφοπόλεως. (Άν. Ρομυλίας). — Άντώνιος Α. Ραλλίτης.
Δημητσάνης. — Άλέξ. Ν. Μαλλούρης.

Κερκύρας. — Γεώργ. Α. Αγγελίδης.
Πύργου. — Άνδρ. Α. Γιάτσης, Κούλα Β. Παπαχρηστοπούλου.

Σπυριών. — Σ. Ν. Παύρας.
Αργιού. — Γεώρ. Α. Αγγελίδης.
Αμαριού (Κρήτης). — Ίαν. Ε. Σταυρούλακης.

Γιάνης. — Αλμπρ. Μάντζαρης.
Κρανιδίου. — Γιάννα Άντωνίολα, Μ. Β. Φωστίνη, Κων. Πόλεως, Δημ. Καραδόκας.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Μεταξύ τής άνωτέρω, γενομένης κληρώσεως, εκέρχονταν, κατά σειράν, οι εξής :

1) **Άρετή Πατρικίου** εις Λευκάδος, δραχμ. πέντε (5).
2) **Άλεξανδρος Κ. Φραγκίδης**, εις Άθηνών, δραχμ. τρεις (3).
3) **Γεώργιος Α. Ζαφρακόπουλος**, εις Τρικάλων (Θεσσαλίας), δραχμ. δύο (2).

4) **Νίκος Π. Φοράκης** εις Άθηνών, δραχμ. δύο (2).
5) **Ίωάννης Παντ.** Όρσανός, εις Βισαγιάς Κρήτης, μαζήτης τοΰ Γυμνασίου Πειραιώς, δραχμ. δύο (2).

6) **Δ. Σ. Σοτηρόπουλος**, εις Ραυλίου Αιγυπτου, (San Stefano Ramley, Egypte), δραχμ. δύο (2).

Παρακαλούμε τους έπιτυχόντας να μας δηλώσουν, κατά ποίον τρόπον έπιθυμούν να λάβουν τα λαβόντα εις αυτούς.

ΟΝΟΜΑΤΑ ΠΑΡΕΛΕΙΦΘΕΝΤΩΝ
Άπό το 20ου μέχρι το 28ου δέν εσημειώθη τό όνομα τοΰ **Άρ. Πινδου** ως έκ λάθους τυπογραφικού.
Βασ. Π. Κουτηριάδης — παρελείφθη τό όνομά του άπό το 20-22 διαγωνισμού.
Βασ. Σ. Γάσπαρης — παρελείφθη το 21ου.

ΚΑΟΥΣΤΕΡΗΣΑΝ

Άνδρ. Α. Άνδρικόπουλος. — Πατρών, άπέστειλε τόν 20ον διαγωνισμόν.

ΛΑΘΩΣΜΕΝΑ ΟΝΟΜΑΤΑ 23ΟΥ
Δημ. Σ. Μακρής, έγγραφή κατά λάθος, **Δημ. Χ. Μακρής**.

ΣΤΗΝ ΑΛΒΑ

Άλβα περάδα άπόρραστον, Άνδρα ποθείς τά πάσης Νάνα Απάλλωας Έμμη... καλός έιναι κι' ό Άλβας. Όσο έιναι πάντοτε καλός, άλλ' έιναι και ζηλιώδης.

Άγία σόν Απάλλωαν και σόν Έμμη καρδιά! Πράγματ' άδύνατα ζητείς τό δέδοικε κι' ή ίδια λέν άγαπάει ό Έμμη έιν' άσπίς και τούχι Κ' όταν το πής τόν άγαπάς, αύτός σου λέγει βόγει Στην ζήλια σου ός καμιαί και ό' άλλη κόρη τρέχει.

Άλβα χρυσή σου σινιστό φωλιά ψηλά μη κτίσης Άφού ζητείσεις κι' άγάπας. Άχ τόν Έμμη' άφήσης Κ' έλα λητάι χαμηλά, και έντυχής θα ζήσης.

ΔΟΓΜΕ

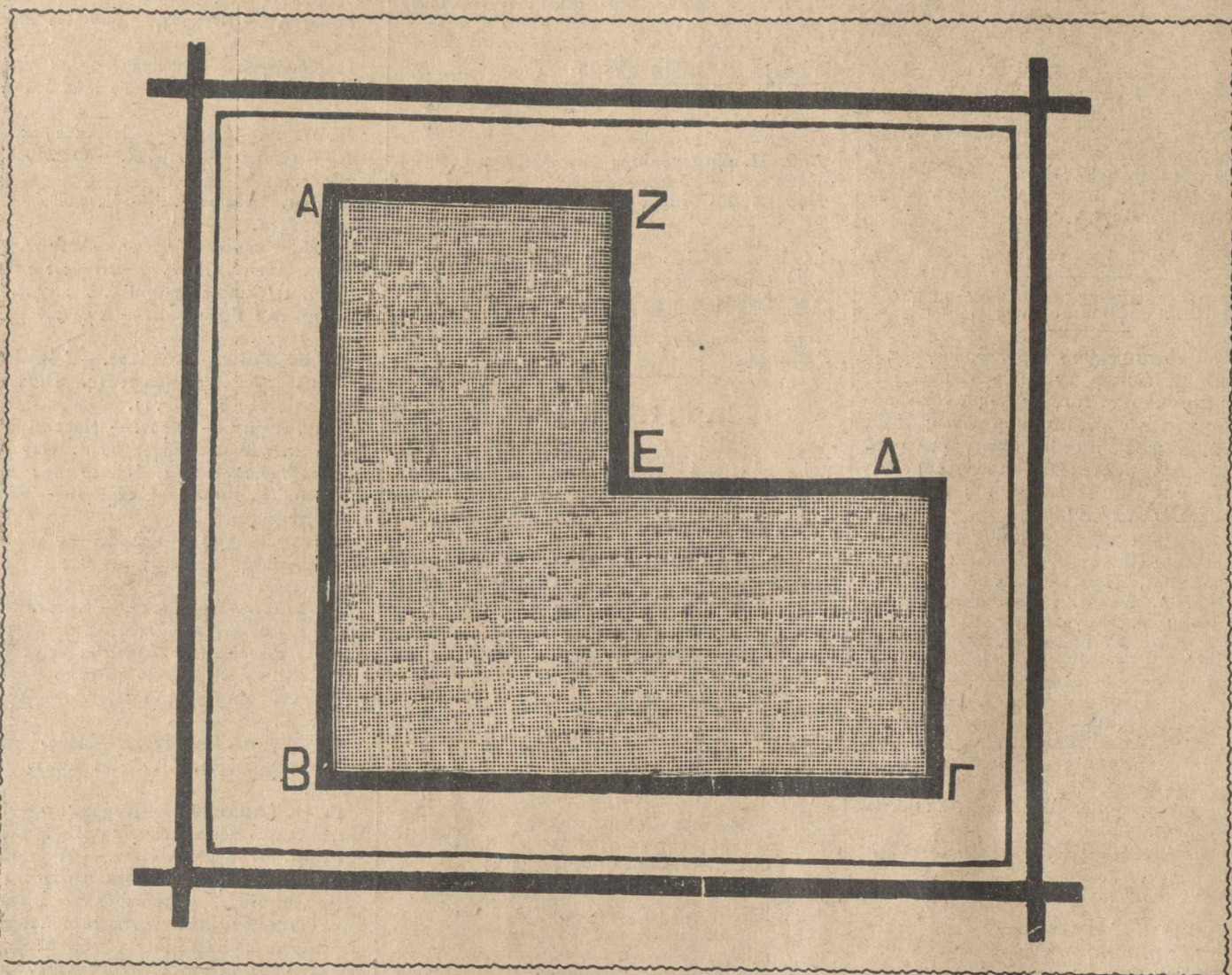
Δέν τήν ζήτο πεινιμοσύνην άλλ' ούτε και πλούσιαν Μά! τόλμην ζουήσθητα νάχη και φαντασίαν.

Κλίσιν εις τόν άδελφόν και τήν κυνηγιάν σά γλέντια και σάς έκδρομάς και τήν ευεργεσίαν.

Μόνον γιά μέ νάχη καρδιά και πιστή και λατρίαν κι' όρκίζομαι να προσκομίσω αύτην ως Παναγία!

Ηρακλής Τζοβής

ΤΟ ΠΑΤΡΙΚΟΝ ΟΙΚΟΠΕΔΟΝ

Γέρων Ἀθηναῖος εἶχεν εἰς κεντρικὴν συνοικίαν τῆς πρωτεύουσας τὸ ἄνωθι οἰκόπεδον ΑΒΓΔΕΖ. Ὁ Ἀθηναῖος οὗτος εἶχε τέσσαρας θυγατέρας, τῶν ἐποίων ἡ μόνη προῖξ ἦτο τὸ ἐν λόγῳ οἰκόπεδον. Ἡθέλησε λοιπὸν νὰ τὸ διανεῖμῃ εἰς 4 ἴσα μέρη καὶ νὰ δώσῃ εἰς ἑκάστην τὸ μερίδιόν της. Ἀλλ' αἱ θυγατέρες του διετύπωσαν τὴν παρὰ κλήσιν νὰ διανεμηθῇ τὸ κτῆμα, κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε ἑκάστον μερίδιον νὰ ἔχῃ τὸ ἀρχικὸν σχῆμα τοῦ οἰκοπέδου ΑΒΓΔΕΖ.

Αἱ θυγατέρες ἐζήτησαν τοῦτο, διότι ἐσκόπων νὰ οἰκοδομήσουν καὶ ἑθελαν ὅλα, ὅπως αἱ οἰκίαι των ἔχουν ἐκτεταμένην πρόσφιν εἰς τὰς πέριξ ἑδούς.

Τὸ πρᾶγμα παρουσίασε δυσκολίας, διότι δὲν ἔπρεπε μόνον τὰ μερίδια νὰ ᾔναι ἴσα μεταξὺ των. Ὁφείλιν νὰ ἔχουν καὶ τὸ σχῆμα τὸ ἀρχικὸν τοῦ οἰκοπέδου, ὅπως φαίνεται εἰς τὴν εἰκόνα.

Ὁ πατήρ προσεκάλεσε μηχανικοὺς, εἰς τοὺς ἐποίους ἀνέθηκε τὴν διανομήν. Οἱ μηχανικοὶ κατχίνοντι ἤδη εἰς τὸ δυσχερές ἔργον των καὶ δυσκολεύονται νὰ εὗρουν λύσιν.

Δὲν δύναται κανεὶς νὰ τοὺς βοηθήσῃ;

Ἐρωτᾶται:

— Πῶς τὸ ἄνωτέρω οἰκόπεδον ΑΒΓΔΕΖ θὰ διαιρεθῇ εἰς τέσσαρα μέρη ἴσα, τὰ ὅποια νὰ ἔχουν ὅλα τὸ ἀρχικὸν σχῆμα τοῦ οἰκοπέδου, νὰ ᾔναι δηλαδὴ ὅλα γωνιαῖα, ὅπως περίπου τὸ στοιχεῖον Γ;

(Ἐστὴν ἀπό τῆς «Ἀθηναϊκῆς» ἐξ Ἀθηνῶν)

Αἱ λύσεις γίνονται δεκταὶ εἰς τὰ γραφεῖα μας, μέχρι τῆς ἐσπέρας τῆς μεταπρὸς τοῦ Παρασκευῆς 2 Μαΐου.

Ἐκάστη λύσις διὰ νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν, δεόν νὰ περιέχῃ ἐσωκλείστως ἐν ἀσφράγιστον καὶ καθ' ἑνὶ 10 λεπτὸν γραμματόσημον.

Τὰ ὀνόματα τῶν λυτῶν θὰ δημοσιευθῶν. Θὰ γίνῃ κλήρωσις μεταξὺ αὐτῶν καὶ θὰ κερδίσουν:

Ὁ πρῶτος δραχμὰς πέντε (5).

Ὁ δεύτερος δραχμὰς τρεῖς (3).

Ὁ τρίτος, ὁ τέταρτος, ὁ πέμπτος καὶ ὁ ἕκτος ἀνὰ δραχμὰς (2) ἑκάστος.

Προσοχὴ εἰς τὴν γραφὴν τοῦ ὀνόματος καὶ τοῦ τόπου τῆς ἀποστολῆς. Ἀμφότερα νὰ ᾔναι καθ' ἑνὶ γραμμένον διὰ νὰ μὴ γίνωνται λάθη.

Ἐπὶ τοῦ φακέλλου ἐξωτερικῶς δεόν νὰ σημειοῦται «Διαγωνισμός 26ος».

Ὁ Διαγωνισμός οὗτος θὰ συνοπολογισθῇ εἰς τὰ ΕΤΗΣΙΑ ΒΡΑΒΕΙΑ διὰ τῶν ἐποίων οἱ λῦται τῶν περισσοτέρων διαγωνισμῶν, κερδίζουσιν κατὰ σειράν, ὁ 1ος δραχ. 100, ὁ 2ος δραχ. 25, οἱ 3 καὶ 4 κατ' ἑνὶ ἀνὰ δραχ. 10 ἑκάστος καὶ οἱ μετ' αὐτοὺς 15 ἀνὰ δραχ. 5 ἑκάστος.

ΟΙ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

Ἐξακολουθεῖ ἡ προθεσμία τοῦ προκηρυχθέντος φωτογραφικοῦ διαγωνισμοῦ, ὡς καὶ τοῦ ἄλλου διαγωνισμοῦ πρὸς ἀποστολὴν τοῦ καλύτερου εὐφυολογήματος ἢ τοῦ χαριεστέρου ἀνεκδότου ἀνοησίας. Αἱ προθεσμίαι αὗται, δι' ἀμφοτέρους τοὺς διαγωνισμοὺς, παρατείνονται μέχρι τέλους προσεχούσης Μαΐου, κατόπιν ἐπιστολῶν, τὰς ὁποίας ἐλάδομεν περ' ἀναγνωστῶν μας, ἰδίως τοῦ Ἐξωτερικοῦ. Ὡς γνωστὸν, οἱ δύο οὗτοι διαγωνισμοὶ δὲν συνοπολογίζονται εἰς τὰ ἐτήσια βραβεῖα.